

Politiker, olja, fusionsteknik

Ett svar på Stellan Tengroths artikel "De tiger om det viktiga" (FT 15/9 2010)

Det kommer rapport efter rapport – i böcker, i debattinlägg – om den katastrof som drabbar oss "när oljan sinar". Jordbrukets maskiner fungerar inte, transporter fungerar inte, samhällsekonomin faller samman och så vidare. Våra politiker blundar för denna kommande katastrof anser artikelförfattaren. Och så anser många med honom. Ja, politikerna har svikit när det gäller vår energiförsörjning, men inte på det sätt Stellan Tengroth anser.

Redan på femtiotalet var forskarna klara över att avancerad fusionsteknik kunde lösa vår energiförsörjning. Hade politikerna tidigt satsat ekonomiska resurser i denna forskning hade vi i dag haft fusionsreaktorer i alla länder och inte behövt bekymra oss om olja eller brist på fossila bränslen. Nedsmutsningen av luft och natur hade varit ett minne blott. Uppenbart har oljebolagen haft intresse av att stoppa utvecklingen och forskningen kring fusionsteknik och så har politikerna lytt dem och forskningen har inte getts några resurser. Först de senaste årtiondena har framsteg gjorts och en reaktor planeras nu med placering i södra Frankrike. Bakom projektet står EU, USA, Kina, Japan och ett antal andra länder. Fusionsreaktorer provas även i mindre skala i Kina, USA och Tyskland.

En fusionsreaktor avger ingen strålning ut i omgivningen, där kan inte ske någon härdsmälta och i det radioaktiva avfall som dock uppstår klingar strålningen av efter något århundrade. Inga stora bekymmer med slutförvaringen. Således är det en reaktor som inte är farligare än en normal industrianläggning. Vi bör verkligen fråga våra politiker och beslutsfattare varför så litet resurser givits fusionsforskningen och varför de kommit så sent. För sent? Sådan skrämmande makt har oljebolagen alltså haft.

Det stora projektet i södra Frankrike har webbadress <http://www.iter.org>. Det är intressant att gå in där för information!

Ulla Johansson